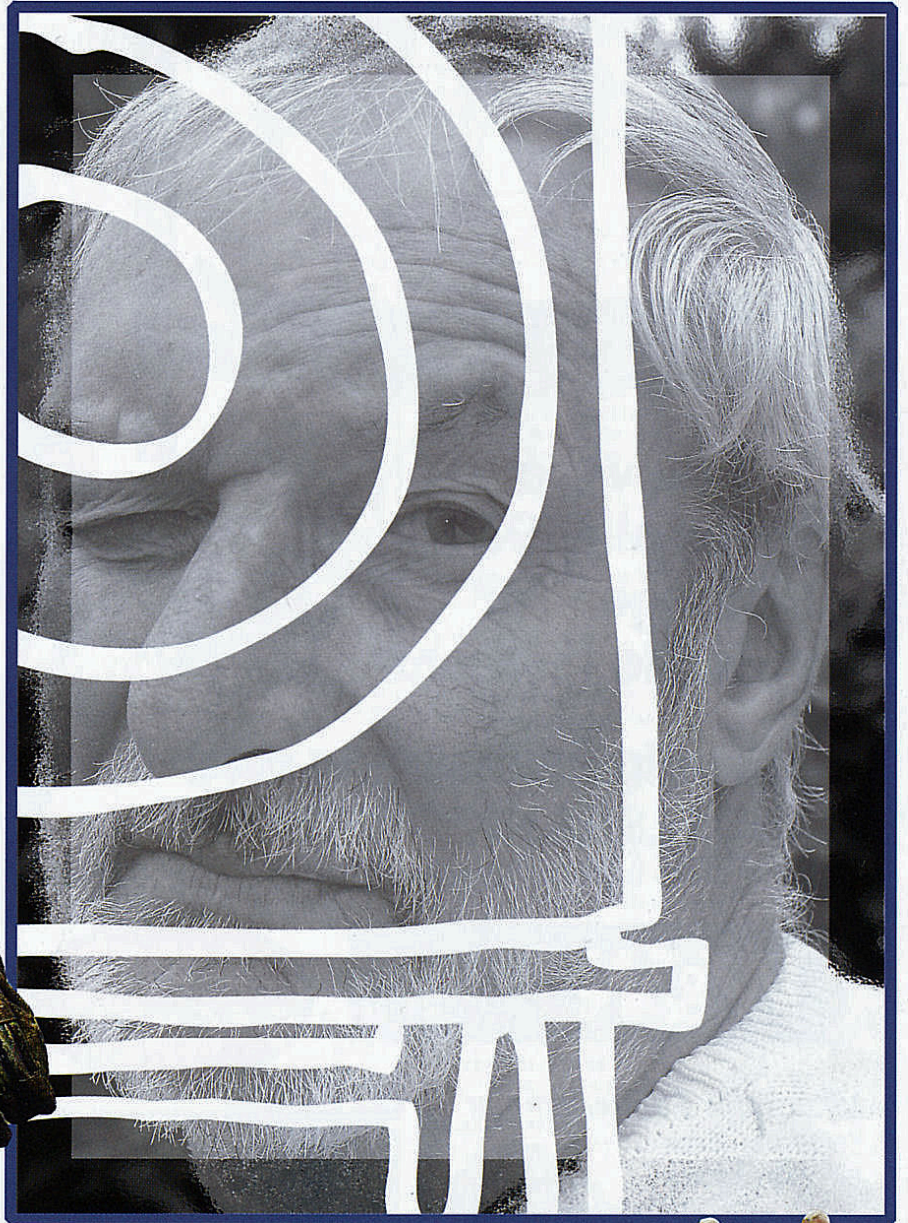
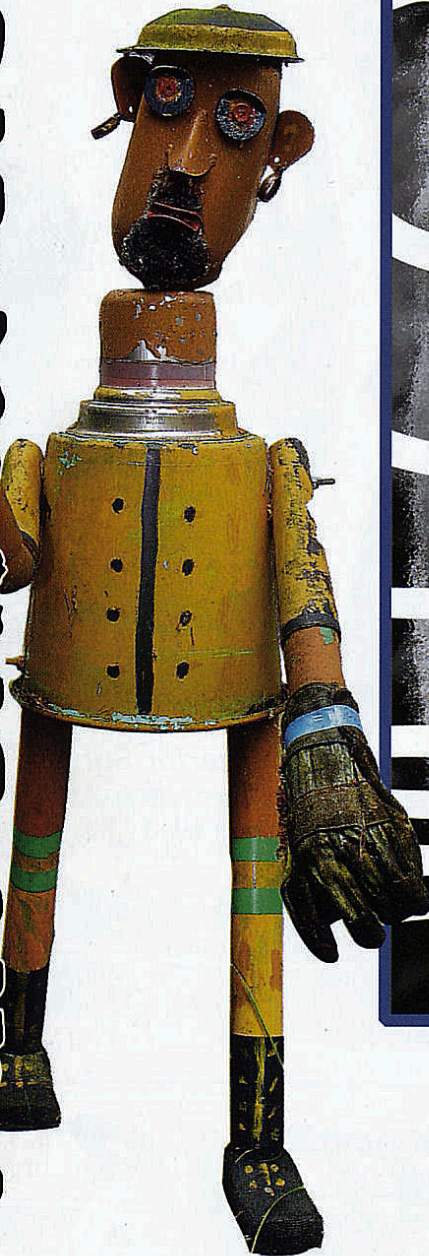

Tidskriften

BÅGSKYTTE

Årgång: 57 Nr 07 2004

Karl-Erik Thorsson

SVENSKA officiellt organ för
BÅGSKYTTEFÖRBUNDET

Karl-Erik Thorsson

En hejare på bågskytte och tandemcykel

Karl-Erik Thorsson föddes i S:t Olai församling i Norrköping 1928. Karl-Erik gick de första skolåren i Norrköping, efter flytten till Motala blev det södra skolan och sista året på Norra. Under sommarloven var han sommarbarn hos sin moster och morbror i Fågelsta.

– En dag kom farsan till Fågelsta med hela bohaget på en lastbil, berättar Karl-Erik vi åkte till Motala och flyttade in på Kärrgatan 14 i Brinken.

Efter kriget började han som fil- och bänkarbetarlärling på CTV. Hamnade sedan som ställare på Råbo i Linköping men det blev CVM fram till pensionen.

Intresset för bågskytte väcktes 1954 och karriären varade en bit in på 80-talet. 1958 var han med i världens bästa lag där samtliga också sköt för Motala BSK, lag-VM 2:a 1957. I dag pendlar han mellan bostaden i Linköping och sommarhuset i Varamon tillsammans med sin sambo Kerstin.

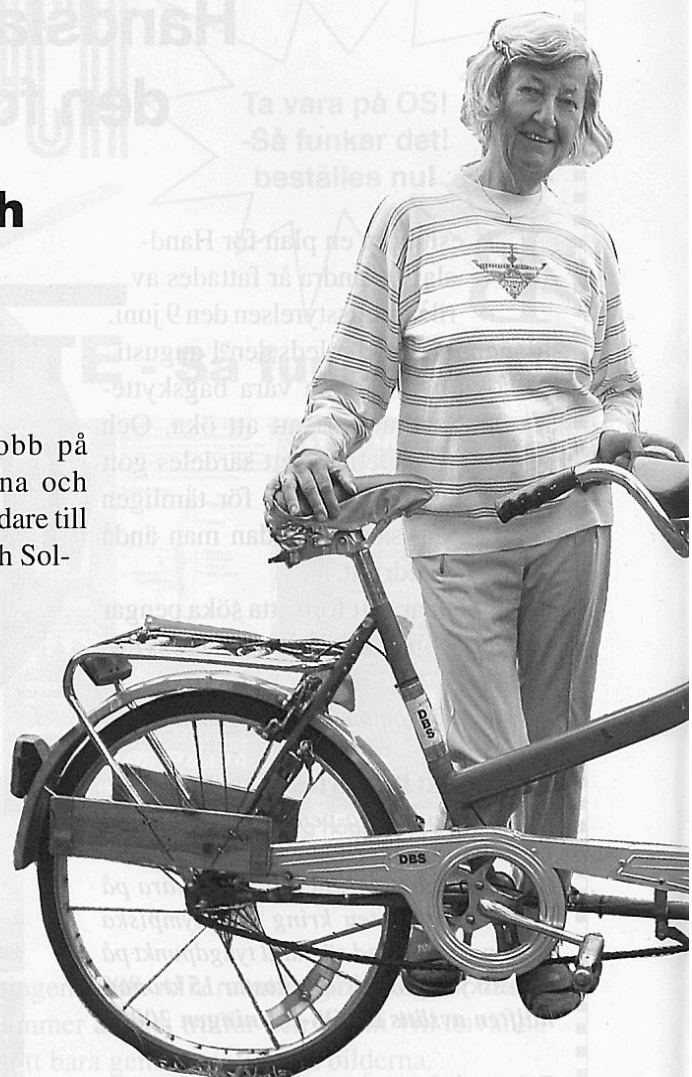
Pappan fick jobb på Engelfabrikerna och man flyttade vidare till Hydmarken och Solviksgatan.

– Vi bodde i ett hus som ägdes av den dåvarande VD:n på Ford, en dag när kriget var slut frågade han mig om jag ville köpa hans bil. – I garaget stod en T-ford från 1924, det hade varit något det.

– Jag älskar skytte, säger Karl-Erik, det är spännande. – Jag var mycket på Motala skyttegille och sköt.

– Annars höll jag på med lite allt möjligt, handboll, boxning, ett tag var det handboll på vintern och bågskytte på sommaren. – Den 10 juli 1945 började jag som lärling på CTV, det var fil- och bänkarbete som gällde och jag gick fyra år på Motala verkstads yrkesskola.

1947-48 tävlade jag i cykel och var med och bildade anrika

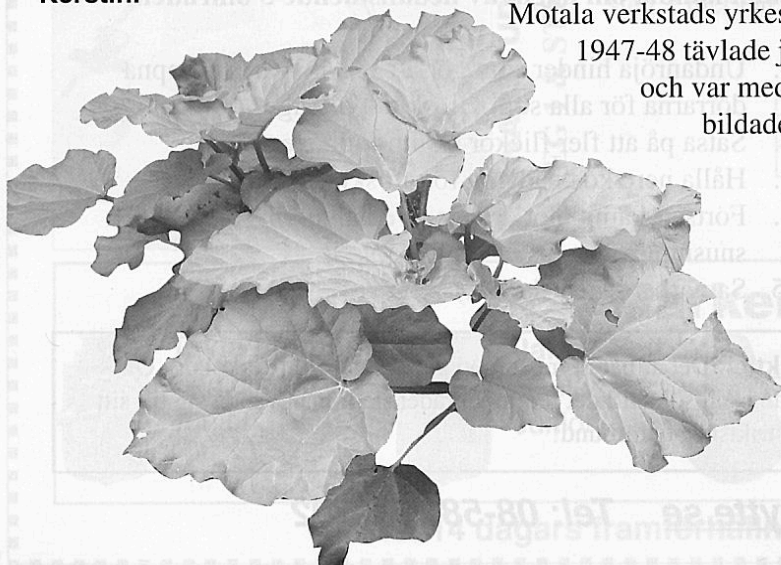

MAIF cykelsektion tillsammans med Folke Svensson, dåvarande ägare av Handskfabriken på Poppelgatan. – Jag var inneboende hos Fru Hallgren vid ICA-butiken på Norrängsgatan och min granne hette Gunder Hägg, minns Karl-Erik.

– Jag gifte mig 1952 med Ingegärd på 4:e Sjögränd, vi hyrde en CTV-lägenhet på Storgatan det var en etta på hela 33 kvadrat och hyran var 35 kronor i månaden.

Det stod två buttar på Norra skolans grusplan

– En söndagsmorgon tittade jag ut genom fönstret och där stod två

buttar uppställda på Norra skolans grusplan. - Det var Hasse Andersson, Arne Andersson med fru, Nils "Månen" Andersson och så Olofsson alla från Mjölby BS, som hade uppvisning. - Senare fick jag veta att det egentligen skulle ha varit skyttar från Norrköping där men de hade fått fel på bilen och ringt Mjölby som hoppat in istället.

- Nåväl. - Jag traskade ner och ställde mig vid ett bord, där låg pilar och två stålbågar. - Det där ser intressant ut, tänkte jag och plockade upp en av stålbågarna, jag kände på den lite, spände den "det verkade inte svårt" så jag spände hela bågen och släppte ...utan pil, strängen gick av!

- Ingen såg vad som hände, Karl-Erik tittar roat på mig över sina stålbågade glasögon, - Det tog tjugo år innan jag berättade om den fadäsen, säger han och skrattar. - Hasse kom fram och frågade om jag ville pröva - Det var så det började, i augusti 1954 och jag bodde på Storgatan 17B.

Det var träff på JOJO's café

- Det pratades om att starta en egen förening, jag kommer inte ihåg om det var någon notis i tidningen, funderar Karl-Erik men vi bestämde att träffas på JOJO's café mitt emot kyrkan i Motala, det var i september. - Med vid träffen fanns, förutom jag själv, även Sjunne Ekman, Hasse Andersson, Sixten Borg (världsrelordhållare under 30-talet i gång!), Kurt Wirström,

Åkesson som sedermera blev kassör och Ermeskog som förestod arbetarboden samt Harald Danell som var verkmästare på ett snickeri.

-Hasse hade kontaktat cykelhandlare Kurt Wiström som erbjöd sig att ta hem stålbågar från Sandviken. - En båge kostade runt 80 kronor och en pil ca 8 kronor, minns Kar-Erik. - 90-meter kom vi inte fram på och med 43# vid 28" drag fick vi sikta på nummer-skylden som satt över butten.

- Verksamheten drog igång under senhösten samma år och Hasse som var bra på att det mesta hade hittat ett grönområde uppe på Ulox bakom gamla BB. - Där kunde vi ställa upp två buttar och vi var väl en 4-5 stycken som tränade med

egna bågar. - En kväll när jag var nere och sköt stod det en liten grabb bakom och tittade på, jag träffade långt i sidled. - Efter ett tag säger han "jag tror farbror tittar med fel öga" och visst hade han rätt, jag blundade på samma öga som när jag sköt gevär men med bågen som högerskytt blev det fel.

Med bågar från Växjö-Pelle och Blechingberg

- Jag lärde mig i stort sett själv när vi stod uppe på Ulox och tränade. - Jag minns att Hasse sa "så här skall du göra" och så visade han hur tummen skulle placeras bakom örat. - Men jag tyckte inte om det där så jag var nog lite motvalls när jag vek in min tumme i handen. - För mig var det viktigt att dra mjukt och att vara avslappnad i draghanden.

- Efter några år, jag tror att det var 1957 fick jag och Sigrid prova de nya Bearbågarna från en firma i Stockholm som drevs av Håkan Blechingberg och det gick jättebra med en gång. - Före det hade vi tagit bågar från Växjö-Pelle, det var gröna bågar som kalvade och gick sönder.

- Jag fick tag i en Murphy också, den var fin, med smala lemmar, men den var tyvärr alldeles för känslig.

12 kronor i medlemsavgift

- På den tiden kostade medlemsavgiften 12 kronor om året och Jag fick medlemskort nummer 2 medan Kurt Wiström fick nummer 1, berättar Karl-Erik. - Föreningen jobbade vidare för att året därpå hamna med sin verksamhet på Råssnäs. - Hasse ordnade en barack och vi snickrade ställ och annat som behövdes. - Det var nog så att bågskytteet spreds med hjälp av uppvisningar och det var många bågskytteföreningar här omkring som bildades på det viset, fortsätter Karl-Erik. - Jag har varit med och bildat Åtvidabergs BSK vid den nuvarande golfbanan, Borensbergs BSK där Tillgren blev ordförande, Vadstena BSK där träffades vi på ett fik men det blev aldrig något och så Malmen.

- Malmens BSK bildades i mässen på CVM 1965 (kan ha varit 66 eller 67 också), säger Karl-Erik fundersamt, det var återigen Hasse Andersson som skaffade en bana på Tjärna mosse.

En som går sina egna vägar

I en röd stuga med vita knutar sitter vi med ett bord täckt av gulnande foton emellan oss. Stugan är inklämd i en svacka och de större husen skymtar genom en tjock häck. Här finns allt, ett hus lagom för två, en verktygsbod med skruvar och borrar i prydlig ordning, veranda och gäststuga, den röda sportbilen en Mazda RX7 och duschen den finns ute, men vad gör det när det är sommar och varmt.

Karl-Erik har gått sina egna vägar. Det skall hända med en gång, inte nästa vecka.

- Bågskyttet har varit bra, det har gjort mig lugn, säger han. Kerstin sitter bredvid och kaffet doftar välkomnande. På de gamla bilderna syns människor i vita kläder, en del har ställt upp sig för kameran med pilar och tavlor omkring sig andra är mitt upp i någon diskussion.

Bakre rade fr. vänster:

Nils "Månen" Andersson, Thorsson, Sjunne Ekman och Sten-Erik "Smén" Karlsson

Thorsson på Dynamostadion i Prag 1958.

